

دریچه

دیپلماسی در برابر شن یون

هادی فیروزی

■ هنرهای نمایشی شن یون^۱ یک شرکت اجرای رقص و موسیقی سنتی چینی است. این شرکت هر ساله در کشورهای مختلف دنیا به اجرای نمایش می‌پردازد به طوری که تاکنون در بیش از ۱۰۰ شهر در سراسر دنیا اجرای نمایش داشته است. اجراهای عالی، تراز اول و در سطح بین‌المللی شن یون باعث شده آنان طرفداران بسیاری در سراسر دنیا داشته باشند.

اما از سویی دیگر به دلایلی که اشاره خواهد شد هر چند که شن یون در خارج از سرزمین چین فعالیت دارد اما از ابتدای فعالیتش تاکنون مورد غضب حزب کمونیست چین قرار دارد به طوری که حزب کمونیست چین می‌کوشد همواره از طریق دستگاه دیپلماسی و سفارتخانه‌های خود برای اجراهای شن یون مزاحمت و مداخله ایجاد کند. موارد زیادی از این مزاحمت‌ها مستند شده است که البته این اقدامات از سوی دستگاه دیپلماسی چین از دید حقوق بین‌الملل کاملاً غیرقانونی و مجرمانه است. اینکه چرا حزب کمونیست چین برای شن یون مزاحمت ایجاد می‌کند دو دلیل عمده دارد. یکی به ماهیت تاریخی حزب کمونیست برمی‌گردد. این حزب از زمان روی کار آمدن خود به تخریب گسترده و هولناک فرهنگ سنتی پنج هزارساله چین پرداخت. انقلاب فرهنگی بزرگ که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی چین را به چنهمی تبدیل کرد با این هدف توسط حزب کمونیست روی داد. از آنجا که هدف شن یون احیای فرهنگ سنتی چین است، این هدف با خطمشی حزب کمونیست در تضاد آشکار است. از سویی دیگر شن یون در اجراهای خود به مسایل حقوق بشر در چین نظیر آزار و شکنجه گروه معنوی فالون گونگ (فالون دافا) توسط حزب کمونیست چین می‌پردازد. این دلیل دیگری است که دستگاه دیپلماسی چین سعی دارد تا آنجا که در توان دارد مانع این نمایش‌ها شود.

در ادامه به نمونه‌هایی از این دست می‌پردازیم. در ماه می ۲۰۱۰ کنال تلویزیونی ان‌تی‌دی (NTD-TV) در گزارشی از اوکراین، ذکر می‌کند که اجرای شن یون به واسطه مداخله کنسولگری چین در این کشور لغو شد. هنرهای نمایشی شن یون قرار بر ۲۸ می ۲۰۱۰ در سالن تئاتر اکادمیک کمدی موسیقی شهر اودسا به اجرای نمایش به‌پرداز ولی یک هفته پیش از اجرا، سالن تئاتر قرارداشت با شن یون را به تعلیق درآورده و وزیرهای

برخی از اجراکنندگان برای سفر به اوکراین لغو شد. دلیل این رویداد این بود که سفارت چین شکایت‌نامه‌ای خطاب به وزارت خارجه اوکراین مبنی بر لغو شن یون نوشته بوده و در نتیجه وزارت امور خارجه اوکراین نیز توصیه‌نامه‌ای به مقامات محلی اودسا فرستاده و از آنان در خواست کرد مجوز اجرای شن یون را بازپس بگیرند. به این ترتیب سالن تئاتر قرار داد را به تعلیق درآورد.

آلا لورینکو، از مسوولان هماهنگ کننده شن یون در اودسا در گفت‌وگو با تلویزیون NTD در این خصوص می‌گوید: «به نظر می‌رسد که حزب کمونیست چین است که تصمیم می‌گیرد ما از چه هنری می‌توانیم لذت ببریم و چه نمایش‌هایی می‌توانیم ببینیم.»درست یک هفته پیش از این رویداد اجرای شن یون در مولداوی به دلیل فشار سفارت چین لغو شد. تلویزیون NTD با وزارت امور خارجه اوکراین، سالن تئاتر در اودسا و سفارت چین تماس گرفت. هیچ کدام از آنها توضیحی ندادند. مودی دیگر مربوط به کره جنوبی می‌شود. به گزارش تلویزیون NTD در ژانویه ۲۰۱۱ قرار بود «هنرهای نمایشی شن یون» در «مرکز فرهنگی بوسان» اجرا داشته باشند اما کنسولگری چین، مقامات بوسان را تحت فشار قرار داد تا قرارداد اجازه سالن تئاتر را فسخ کنند. یک استاد فلسفه از دانشگاه ملی بوسان در این خصوص می‌گوید: «این بی احترامی به شهروندان بوسان و تحقیر دولت کره است. کار شروائهای است که کاملاً برخلاف استانداردهای بین‌المللی است.»خوشبختانه به‌رغم تلاش حزب کمونیست، شن یون هنگام ورود به بوسان با استقبال گرمی از سوی مردم روبه‌رو شد و طبق برنامه به اجرای برنامه پرداخت. دهها مورد از تلاش کنسولگری‌های چین برای ایجاد مزاحمت در نقاط مختلف جهان ثبت شده است. اما با وجود همه این مداخله‌ها «هنرهای نمایشی شن یون» با تمام توان به کار خود ادامه می‌دهد و ماموریت خود را که احیای فرهنگ غنی و الهی چین باستان است به انجام می‌رساند.

منبع:

1-www.shenyunperformingarts.org
2-www.english.ntdtv.com

حزب کمونیست چین اطمینان دارد که نیروهای امنیتی را که نبودشان منجر به سقوط قطعی این حزب می‌شود، به شدت تحت کنترل دارد.

به نظر می‌رسد که به دستور رهبران چین، حضور پلیس که در واقع ضامن بقای حکومت آنهاست، در شهرها پررنگ‌تر می‌شود. در بسیاری از استان‌ها، روسا و افسران پلیس، تحت کنترل کامل حزب کمونیست که حزب حاکم این کشور است، قرار گرفته‌اند. به باور برخی روشنفکران، این امر تلاشی از سوی حزب حاکم برای ایجاد اصلاحاتی احتمالی، از طریق ایجاد امنیت بیشتر میان شهروندان است. پس از یک دوره ناآرامی و گذار از بحران به آرامشی نسبی که حکومت چین آن را مدیون حضور بیش از پیش نیروهای امنیتی است، حال این سوال به ذهن می‌رسد که چه تبدیری باید اندیشید اگر قدرت نظامیان از کنترل حکومت خارج شود؟

در آستانه فرارسیدن کنگره حزب کمونیست این کشور در پاییز آینده که پس از آن بسیاری از مدیران ارشد این حزب برای اولین بار پس از ۱۰ سال، جای خود را به نیروهای جدید می‌دهند، ترکیب اعضای کمیته‌های حزبی در استان‌ها و سطوح پایین‌تر نیز از هم‌اکنون دستخوش تغییرات چشمگیری شده است. در همین راستا، تعدادی از روسای پلیس استان‌ها با تنزل رتبه مواجه شده‌اند.

آنها ابتدا از مقام خود، یعنی رهبری کمیته‌های سیاسی حقوقی، که سرکنشی و نظارت بر عملکرد پلیس و دادگاه‌ها و دادستان‌ها را بر عهده دارند، کنار گذاشته می‌شوند. این کمیته‌ها از قدرتی نامحدود برخوردارند. نظارت بر عملکرد نیروهای امنیتی از مهم‌ترین وظایف آنهاست و باید در نظر داشت که نیروهای امنیتی در این کشور، تنها افسران پلیس نیستند، آنها ضامن بقای حزب کمونیست یا به تعبیری دیگر، «گنجهان» حکومت‌اند. طی سال‌های اخیر، آنها با بحران‌های بسیاری اعم از ناآرامی‌های قومی در تبت و زین جیانگ و چالش‌های ایجاد شده از سوی حقوق‌دانان و فعالان سیاسی و اجتماعی روبه‌رو بوده‌اند. پاسخ آنها به چنین ناآرامی‌هایی همواره در چند عبارت ساده خلاصه می‌شود: سرکوب، بازداشت‌های گسترده و در مواردی، ناپدید شدن بازداشت‌شدگان.

به گزارش «سادرن ویکلی» از روزنامه‌های لیبرال چین، بخش سازماندهی کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، در سال ۲۰۱۰ اعلام کرد که روسای کمیته‌های سیاسی حقوقی از آن پس حق نداشتن مناصب دیگری چون ریاست پلیس را، بر عهده گیرند. به نظر می‌رسد که گزارش این روزنامه چندان هم از واقعیت دور نباشد چراکه در سال اخیر، از میان ۳۰ دبیر برگزیده این کمیته‌های سیاسی حقوقی در استان‌های مختلف، تنها ۹ نفر این‌ها رییس پلیس بوده‌اند که این رقم در مقایسه با پنج

سال گذشته، کاهش چشمگیری داشته است. در یک بررسی دیگر که اخیرا به عمل آمده، در دو استان گوانگ‌دونگ واقع در جنوب چین و چینگ‌های در غرب این کشور، هیچ کدام از ۲۹ افسر پلیس، مقام اجرایی دیگری ندارند.

چنین روندی، ضربه دیگری نیز به جایگاه افسران پلیس وارد می‌کند: منع حضور آنها در کمیته‌های منطقه‌ای حزب کمونیست. این کمیته‌ها، اداره استان‌ها را بر عهده دارند، به همان اندازه‌ای که کمیته ۹نفره «پولیت بورو» واقع در پکن، تقریباً بر سراسر چین حکومت می‌کند. از میان ۳۰ کمیته فعال در سطح استانی، تنها اعضای ۱۰ کمیته، روسای پلیس را شامل می‌شوند که مقایسه این رقم با پنج سال گذشته، نشان‌گر روندی روبه کاهش است. این دگرگونی‌ها و تغییرات در چیدمان اعضای

کمیته‌ها، پدیده‌ای دور از باور نیست. چنین روندی، از مدت‌ها قبل، در سطوح بالاتر و در حزب مرکزی و دولت چین دیده شده است، جایی که وزیر امنیت عمومی، «مینگ جیانزو» اجازه عضویت در پولیت بورو را نداشته است. از دلایلی که می‌توان برای این اثبات کاهش قدرت پلیس در چین ارایه داد، کاهش ثروت و «پوئنگ کلنگ»، یکی از اعضای شورای رهبری چین است. «ژو» از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷، در وزارت امنیت عمومی چین، در سمت دبیری حزب فعالیت می‌کرد و از متحدان «جو سیلای» از اعضای ولایت بورو بود. سالانه، حدود ۱۱۰ میلیارد دلار، به بودجه امنیت داخلی چین افزوده می‌شود، یعنی مبلغی حتی بیشتر از بودجه دفاعی این کشور. برخی از رقبای حزبی، که از هیچ تلاشی برای به دست آوردن قدرت و ثروت فروگذار نمی‌کنند، در خلوت خود احتمالاً، کلیات و لیاقت ژو را ستوده‌اند. بالاخره اینکه، آمار اعتراضات مردمی در سراسر چین، که نهایتاً با بحران و بی‌ثباتی همراه است، رو به افزایش است تا جایی که در سال ۲۰۱۰، بر اساس شرکت براوردها، این رقم به ۱۸۰ میلیون نفر رسیده است. میان مقامات عالی‌رتبه، هیچ‌گونه مناظرای در انتظار عمومی صورت نگرفته است اما این حقیقت که امنیتی‌تر شدن چهره شهرهای چین به دلیل ناکارآمدی است، غیرقابل کتمان است. «ون جیاپائو» نخست‌وزیر فعلی چین، که سعی می‌کند از خود

محافظت از محافظان

نفوذ نظامیان در اقتصاد و سیاست چین رو به افزایش است

ترجمه: مریم مرادخانی

چهره‌ای اصلاح‌طلب ارایه کند، احتمالاً با رویکرد آقای ژو، مبنی بر اعمال سیاست مشت آهنین در مقابله با اعتراضات، مخالفت کرده است. اما اگر هم چنین باشد، سابرین از او گوی سبقت را ربوده‌اند. نیروهای امنیتی و پلیس، سیطره خود را تحت عناوین مختلفی چون، دادرسی و محاکمه در عرصه‌های مختلف اجرایی گسترده‌اند. رهبری آنها در سمت فرماندهی کمیته‌های سیاسی حقوقی، که موظف به حفظ تعادل میان پلیس و دستگاه قضایی است، هر روز به دامنه قدرت آنها می‌افزاید. امیدها برای اعمال قانون، در سایه تار یک شرایط امنیتی، هر روز بیش از روز قبل به نومی‌دی می‌گرایند. «چینگ لی»، کارشناس دیپلماسی نخبگان چین در انستیتوی بروکینگز، مرکز مطالعاتی در واشنگتن، معتقد است افزایش نسبی قدرت پلیس در چین، از طرفی به دلیل نبود رقبایی جدی و قدرتمند در سیستم رهبری جمعی چین و از طرفی دیگر در واکنش به تهدیداتی است که از سوی فعالان سیاسی و حقوق‌دانان صورت می‌گیرد، گرچه، واکنش نسبت به بحران‌ها و ناآرامی‌ها را نیز نمی‌توان نادیده گرفت.

به نظر می‌رسد، تا پایان سال گذشته، هر چالشی که حزب حاکم با آن مواجه بوده است، جایگاه آقای ژو را مستحکم‌تر کرده است. به عنوان یک رییس سیاسی حقوقی، او متهم به ایجاد جو امنیتی و راه‌اندازی چندین واحد غیرقانونی مخوف، از جمله «داره ۶۱۰» است که در سال ۱۹۹۹ و با هدف سرکوب جنبش معنوی «فالون گونگ» تأسیس شد، اما فعالیتش تا به امروز ادامه داشته است.

استراتژی امنیتی چین امسال تغییر نکرده است. آقای ژو امروز چهره‌ای تخریب‌شده است. شاید، ماه فوریه، برای او و کنشورش نقطه عطفی به شمار آمد. زمانی که «گونگ لی‌جون»، افسر سابق پلیس شهر چونگ کینگ، به کنسولگری آمریکا پناهنده شد. این اتفاق به ظاهر ساده، همانند افتادن اولین مهره دومینو، شرایط را تا حد قابل‌توجهی دگرگون کرد تا جایی که به دنبال این اتفاق، «جو سیلای» سخنگوی حزب حاکم در چونگ کینگ از سمت خود برکنار شد.

بسر کارنامه ژو که حالا به علت روابط تنگاتنگش با آقای بو سیلای به‌شدت خنده‌دار شده بود، در ماه آوریل و به دنبال فرار

عکس: AP

«چن گوانگ‌چنگ»، فعال نابینای ساکن استان شاندونگ از حصر خانگی غیرقانونی، لکه سیاه دیگری وارد شد. این حادثه که در مدت کوتاهی، نظر جهانیان را به خود جلب کرد، قدرت فراقانونی نیروهای امنیتی چین را بار دیگر به معرض نمایش گذاشت. بنا به گزارش‌ها، آقای چن و خانواده‌اش، تحت تدابیر شدید امنیتی قرار داشته و از ایجاد هرگونه رابطه با دنیای خارج محروم بوده و نیروهای امنیتی برای ایجاد ترس و وحشت میان اعضای این خانواده و حامیان‌شان، بارها این خانواده را مورد ضرب‌وشتم و شکنجه قرار داده بودند. طولی نکشید که به دنبال گسترش و پوشش کامل این خبر در رسانه‌ها، چند نفر از مقامات استان شاندونگ، از جمله رییس پلیس این استان، از مقام خود برکنار شدند. اصلاح‌طلبان، این اقدام را به فال نیک گرفته و آن‌را قنمی بزرگ در مسیر اصلاحات برشمردند. گرچه درخواست پناهندگی آقای چن از آمریکا برای چین و مقاماتش، چیزی جز فرزندگی به دنبال نداشت.

گمراهی‌نرها در رابطه با اینکه آیا جان‌شین ژو به عنوان یک رییس سیاسی حقوقی، که نامش در پاییز سال آینده اعلام می‌شود، به کمیته پولیت بورو خواهد پیوست یا خیر، همچنان ادامه دارد. «لی» از موسسه بروکینگز و «فو هاولینگ» از دانشگاه هنگ کنگ، هر دو معتقدند که سیستم کمیته‌های سیاسی حقوقی در چین به عنوان گامی در مسیر رسیدن به حکومت قانون، سرانجام دگرگون یا حتی سرنگون خواهند شد. گرچه وقوع آن در آینده نزدیک غیرممکن است.

به بیان ساده‌تر، روسای پلیس چین، همچنین از زمان سقوط به سیلای، که برخی از زئرال‌های ارش را از دوستان نزدیک خود می‌داند –هبران حزب حاکم- کمونیست بودن رهبریشان را در کرات گوشزد کرده‌اند. به باور لی، چالشی که حزب حاکم هم‌اکنون با آن مواجه است، این است که تمام فاکتورهایی که حزب را تهدید کرده و باعث قدرت گرفتن ژو و شرایط امنیتی شده‌اند همچنان در جای خود باقی‌اند. سازمان‌ها و نهادهای غیرقانونی و غیررسمی، از جمله همان اداره ۶۱۰ که حالا اعضایش از پشت پرده بیرون آمده و به طور علنی فعالیت می‌کنند، همه و همه در سرکوب و ایجاد جو امنیتی موثر بوده‌اند. «آی ویوی» هنرمند و از مخالفان حکومت چین که سال گذشته به اتهام عدم پرداخت مالیات توسط نیروهای پلیس بازداشت شده بود، معتقد است که افسران امنیتی درباره اینکه برای کدام شاخه از قسمت‌های مختلف حزب کار می‌کنند، اطلاع چندانی ندارند. این گونه نباشد یا نباشد، تغییری در اصل ماجرا ایجاد نمی‌کند. رهبران حزب کمونیست اداره کشور تحت تدبیر امنیتی را به سایر روش‌های حکومتی ترجیح می‌دهند، حتی اگر ناچار شوند برای ممانعت از قدرت گرفتن همین نظامیان، اعمال آنها را به طور دقیق تحت کنترل داشته باشند.

منبع:اگونیومست

خودشان است. لازم است که هر کسی این را از خود پرسد که اصول اساسی مورد نیاز، برای ارتقای سطح کیفیت درمانی چیست. این همان هدفی است که ما برای رسیدن به آن، حایزم بر بهایی را ببردازیم. از او درباره هدفی که ترسیم کرد، پرسیدم و اینکه آیا تنها سببه اشاره نکنیم، در حال حاضر برخورداری از امکانات لازم جهت تشخیص این بیماری در مراحل اولیه و درمان آن در مراحل پیشرفته، آمریکا را به اولین کشور موفق در مهار این بیماری تبدیل کرده است. اما جالب است بدانید که موثرترین روش‌های درمانی، خاص کشورهایی است که هزینه‌های درمانی‌شان در مقایسه با آمریکا به طرز شگفت‌انگیزی کمتر است. برای درک بهتر این مساله، با «دانیل واسلا»، دکتر داروساز و مدیر کمپانی نورایتز صحبت کوتاهی داشتم. او همچنین، به صراحت، از آمریکا بازار آزاد حمایت می‌کند که همین حمایت سبب شده همواره مورد نقد تندتویز اروپایی‌ها باشد. آقای واسلا، ضمن اشاره به فقدان یک مدل درمانی ثابت که در شرایط مختلف جوابگوی تمام نیازها باشد، فرانسه و بریتانیا را از پیشگامان درمان دو بیماری ربوی و دیابت دانست، از آن رو که هر دو این کشور با اتخاذ رویکردی نظاممند، تمامی نهادهای تأمین خدمات درمانی را به تشخیص‌زودهنگام بیماری‌ها و به کار بردن روش‌هایی کم‌هزینه‌ما موثر ترغیب می‌کنند رویکردی که هدفش، تأمین سلامتی جامعه است. در آمریکا اما کسی چنین هدفی ندارد؛ سرمایه‌داران بسیاری وجود دارند که تنها هدفشان حفظ امنیت مالی و سلامتی

منبع:واشنگتن پست

جهان

سه‌شنبه ۲۰ تیر ۱۳۹۱

روزنه

«اینترنت»

بازوی قدرتمند مردم چین

گلناز فخاری

■ مقامات چینی در شهر «شیفنگ» در جنوب غربی این کشور، مجبور به توقف طرحی یک‌میلیارد دلاری برای ایجاد یک کارخانه شیمیایی در نتیجه اعتراضات مردمی شدند. به گزارش سسی‌ان‌ا، این رویداد نتا چند روز پس از آنکه شهروندان خشمگین «شیفنگ» در اعتراض به تصویب این طرح از طرف شورای شهری به خیابان‌ها ریختند روی داد. مقامات شهری اذعان دارند که در راستای پیشبرد این طرح گزینه‌های مختلف محیطی بررسی شده است، اما شهروندانی که از تأثیر درازمدت این صنعت در شهر خود نگران‌اند با این طرح مخالفت کردند. این افراد برای نشان دادن مخالفت خود، در خیابان‌های شهر در حالی که شعار می‌دادند: «از طبیعت شیفنگ حمایت کنید، خانه زیبای ما را به ما برگردانید»، راهپیمایی کردند. شهردار این شهر خیلی زود به اعتراضات مردمی پاسخ داد و از پیشبرد این طرح جلوگیری کرد. روز جمعه، رییس حزب کمونیست این شهر گفت: «اگر اعتراضات مردم صرفا یک جنبش «بیمایی» جنبشی در اعتراض به تغییراتسی محیطی در محل زندگی شهروندان بود، پس آنها به اهداف خود رسیدند.»اما برخی از ناظران سیاسی این رویداد را بالاتر از یک اعتراض محلی می‌دانند.

به گفته «کیانگ ژئ او»، بنیانگذار «چاینا دیجیتال تایمز» که یک وب‌سایت چندزبانه در مورد چین است، این رویداد یک مثال واضح از به هم پیوستگی یک اعتراض محلی با پشتیبانی ملی از طریق اینترنت است.

«ژئ آ او» در این‌باره گفت: «رسانه‌های جدید، به‌خصوص «وبی او»، همیای چینی توییتر و سایت‌هایی مانند Kaidinet، در این فرآیند نقش مهمی داشتند.»

به گفته این متخصص اینترنت، مردم در مدت کوتاهی آخرین اخبار و به‌خصوص خشونت پلیس در برابر شهروندان را از طریق نت به یکدیگر مخابره کردند. او می‌گوید: «این افشای ملی و میزان افکار عمومی که از اعتراضات مردمی حمایت کرد، مقامات محلی چاره‌ای جز قبول خواسته‌های مردم نداشتند.»ناظران سیاسی این موفقیت‌ها را به تأتیک‌های خلافانه مردم در استفاده از اینترنت ربط می‌دهند.

«فوننگ تنگ»، استاد علوم سیاسی در دانشگاه آیووا آمریکا در این‌باره می‌گوید: «مردم می‌دانند که چه موقع از حقوق خود در برابر دولت‌های محلی با استفاده از قوانین دولت مرکزی دفاع کنند.»او می‌افزاید: «پکن معمولاً از این خواسته‌های مردمی حمایت می‌کند، چراکه به مقابلهت خودش ضرری نمی‌رسد. پژوهشگران از این نوع تائیک با نام «مقاومت مشروع» یاد می‌کنند.»این مساله در نوشته پلاکاردی که یکی از شهروندان شیفنگ با خود حمل می‌کرد به خوبی قابل رویت است. در این بنر با خطوط درشتی نوشته شده بود: «نزد باد حزب کمونیست، کارخانه مس را از اینجا بیرون کنید.»با این وجود ناآرامی‌های اجتماعی، چین را در مسیر سلسله آشوب‌هایی دنباله‌دار قرار داده است، یکی از مسایلی که به این نوع آشوب‌ها دامن می‌زند، فاکتورهایی که حزب را تهدید کرده و باعث قدرت گرفتن ژو و شرایط امنیتی شده‌اند همچنان در جای خود باقی‌اند. سازمان‌ها و نهادهای غیرقانونی و غیررسمی، از جمله همان اداره ۶۱۰ که حالا اعضایش از پشت پرده بیرون آمده و به طور علنی فعالیت می‌کنند، همه و همه در سرکوب و ایجاد جو امنیتی موثر بوده‌اند. «آی ویوی» هنرمند و از مخالفان حکومت چین که سال گذشته به اتهام عدم پرداخت مالیات توسط نیروهای پلیس بازداشت شده بود، معتقد است که افسران امنیتی درباره اینکه برای کدام شاخه از قسمت‌های مختلف حزب کار می‌کنند، اطلاع چندانی ندارند. این گونه نباشد یا نباشد، تغییری در اصل ماجرا ایجاد نمی‌کند. رهبران حزب کمونیست اداره کشور تحت تدبیر امنیتی را به سایر روش‌های حکومتی ترجیح می‌دهند، حتی اگر ناچار شوند برای ممانعت از قدرت گرفتن همین نظامیان، اعمال آنها را به طور دقیق تحت کنترل داشته باشند.

وقتی چن گوانگ چنگ، فعال سیاسی نابینای چینی، از حبس خانگی خود فرار کرد و به سفارت آمریکا در پکن پناه برد، فشارهای مردمی از طریق «وبی او» باعث شد که چین و آمریکا برای رسیدن به یک راه‌حل دیپلماتیک تلاش کنند. به گفته یک گوری لی، استاد دانشگاه لیون فرانسه، توجه عموم مردم به یک مساله همیشه کارساز است. او در این‌باره گفت: «مساله چن گوانگ چنگ بیشتر با عکس‌العمل‌های مردمی و رسانه‌ای حل شد.»وقتی این‌گونه اتفاقات ناخوشایند روی می‌دهد،بیشتر رسانه‌های رسمی چین یا سکوت می‌کنند یا در بخش اطلاعات از خطمشی دولت استفاده می‌کنند.

به گفته «ژئ آ او»، مساله مهم در اتفاقات اخیر «شیفنگ» این است که با وجود سکوت رسانه‌های رسمی در روزهای نخست این اعتراضات، سانسورهای اینترنتی در مورد این جریان بسیار کم بود. او معتقد است که کنندی مأموران سانسور دو دلیل می‌تواند داشته باشد: نخست آنکه، عکس‌ها و اخبار مربوط به این اعتراضات آن‌قدر سریع در سطح اینترنت پخش شد که آنها نتوانستند به موقع جلوی آن را بگیرند و دوم اینکه، آنها عمدا می‌خواستند اخبار این اعتراضات که مربوط به محیط‌زیست بود، پخش شود. «تنگ» معتقد است که این روزها دولت‌ها به خواسته‌های مردم مامادی که این خواسته‌ها در رابطه با مسایل زیست‌محیطی و حقوق کارگری باشد جواب مساعد می‌دهند. با این حال او می‌گوید: «من شک دارم که اگر این اعتراضات درباره خودمختاری تبت بود، دولت بازم به این راحتی با مردم توافق می‌کرد.»«ژئ آ او» معتقد است که مقامات رسمی باید از خنده‌های اخیر «شیفنگ» درس بگیرند.او می‌گوید: «آنها باید بفهمند که استفاده از خشونت در عصر اینترنت ممکن است نتیجه معکوس بدهد چراکه این ریسک وجود دارد که اخبار این خشونت‌ها خیلی زود در دسترس کل جامعه قرار بگیرد.»